

Oj palie šurkin
(Vransko.)

Jenkrt je hin uerki
an bore kmet; je pa
čov k' so fajmešter pridgal
ker ho kej oboge ime dan
ho sedem krat povernen
volin, k' je parsu vanu
je pa neku preke žen:
Lej, kaj im jaz dvons
čov: ker ho kej oboge
ime dan, so nek' fajmeš
ter, de mu ho doh sedm
krat povernu, Prav:
prevejma n dva to hišo
pa vejma oboge ime, Višit,
de mama velik otrok, de
jih teško živina, puol
boma parsim krat po
vrnen volila, bomo pa
leho dvohes žen.

Baba je pa rekla: glejga,
čepa naumniga, Un jo
pa prava! Zakaaj in čep
čep? Ko si to naumn,
to hetu strêhe mama,
puol pa se tē ne bo, -
Mu veie ona. Un je le
tok Jong truon, de sta
provala in ubôge ime dala.
Puol je pa čakou, kida mo
ho dôh nêv in klat povrnu
vêi mu ni pervnem. Ja
pa tu' zē ni jemu kej za
žvêt. Baba ga je pa zaiela
gêpst, in kregat, otroc
pa ravn takô. Seveda, ko
so bli-obôg, niso mel kej
za žvêt; ne pohiſtua za spât.
Se jih je ho vês treba
umilt. Kmet, voie teh,
je ion pa boga jekhat, kje
je, de bi mu nêv in klat

po varnu; posol ga je
žerhov, po trgih, po mestih
in po varéh in spravov;
Kje je Bôh? Mòdri može
so mu odgovarjal: De Bôh
je posol, Mu je pa rêku:
Sej mi rês, kaj ga posol
živem in n'kêr ga ne
najdem, takej n'ni je
pa zlagov, Kje rêku: de
mi bô sedim brat povnu
če dam obôge ime — pa tite
postane, jo ni — vel' se Bôh
lagov men; sej se se t'le
ne lažemo jen'm drug'm,
Potem pa gre quor na ano
planino, Mu je najdu an'ga
pa trja pasterja, Mu pastër
ga pravi: Vre, kaj pa ve
ste tok žalosti? prav:
Kot vel' kaj žalosti ne bin

hišo iim prebau, ve iim
uhôge ime van, Bôh je pa
rêku: Se m hō sêl'm
k'vat povâr'm; zvej ga pa
ne najdem n'hol n'kêr,
Tartêr pa pran: Je bom
jaz an mal pomagov: Kêr
tega jégnetâ vanu, pa kârêr
hôr ti' rêku: Jagne strenej
se! Se te bo pa zlatov usral
usral! Komej zê tist cãka,
ve je pansû ta na an gred,
M je jagne harj' vuol
polôžn, in je rêku: Jagne
streni se! M mo je na
trêst' zlatov, M poljere
tiste glate, in jib spran
fuzer' užer' (varjet).
M zavene jagneta, in ga
nese preko dom, Pride
menao ene tete, je ion

pa noter, in je pokazov
tist tet, in je rekli:
Sejte kaj in jaz volim,
kaj mi je tam quor na
planin an pastër van!
Teta pa prav: To je par
an jagne! un pa prav:
Jagne strevi se! In mo
je spet natrësu zlatov.
Tevej pa prav tista teta:
Sej kvant tega jagneta u
italo, ga hote pa puol
uzel, ko hote vanu šli!
Un je pa rekli: Se,
Puol pa, ko gre un vanu,
Un je pa jagne zamenala,
In prile vanu, prav!
Zveč in pa nekej volim!
Žena pa prav: Ko ga si
kej pernem, an vrek.—
Tega jagneta homo kmal
mêl', puol pa spet na

homo vei mël, An pa
pvan: Sej ga ne ho trêba
n'kol mêt; tō hō kar
zlate trêru! An ga polož
na mizo, An jê rêbu:
Jagne strêri se! Jagne
ga jê glebal vebêl, in mi
nei zlator natrêrel, Baba
jê rekla: Ti si cêru!
An pa jagnea zlije vvol
zmize, An jagne se mi
nei potval, An pa tiste
zlate varžê na mizo, kër
mo jîh jê zê prêv natrêit,
Sej so jîh nural, jîh jê pa
nural zmanikal, kō jîh mi
lito velik. An potern ga jê
zopet baba gaiêla šinofat,
An se uzigne, jê šon
quor na planino, An jê
prosu pastêrja: Pomagej
mi! Jaj in met narvêin

jagnë ni vei zlaton strë
ron! Un je pa rëku:
Jaj ti ne mörin, Zekaj
si pa ron h tist tjet? No,
pa k' si tok pitin sitin
mejen ti hom jenkret
pomagon. Mo je dan pa
an prti: Zekaj pa kaver
has rëku: prti pogrni
se! ho make sörte jët
guor! Zekaj zë komej
- çaka, de pride spet, do tiste
tete, de je bary pokazov
kaj je volin. In teta ga
je spet nagovorila, de kram
tist prti tam. Ze rekla:
ga hote pa puolej uzel, k'vaj
hote damu iti, Un je pa
vuoker pin no jëdu tam
per tjet. Tjeta mo je pa
prti zmejnal, Puol gre
pa un damu. Mo je pa

Drug prteĩ pernjësla. Mu
pa prav, ko prile darru,
preke žën: Dvons i'm pa
volim nekej novga, prav;
tat prtiĩ, keler hom vëlu
prtiĩ pogerni se, ko make
võrte jëst quor jëstina
quor. Vona je pa rekla:
Vole harz poplõhej! Mu
je pa rekla: Prtiĩ pogerni se!
Mu prtiĩ se ni žmënu
za to? Vona je pa rekla:
Zaj ko žlej i prtiēm, ležor
hor na jem, jëst pa nei
jemu! Mu se pa vrne ne:
Zaj i pastëri, in ga žopet
žoprõ: Pomagej mi se,
nimam nei nei nei za
jëst! in pa prav: Dob ti
hom pomagor, žmeram
ti tu' ne mõrm; Zajak
pa žmeram vvol i list
žet hõĩ? žëlate pa

golfava, ti se zaneresi na jo
prenei. Pa weglih ti horn
se jenskret pomagor: to
mai ano palio, pa le jed
h tist tjet, pa jo vej want,
pa nei: de nej neiejo!
palia iwarh'n! Un pa
nei harz leti h tet, in jo
nere tito palio in neie!
Noms in pa nekej fejit:
ga volin! Mna pa prau:
NöK se pa nua tata palia!
ta pa prau: more neit,
palia iwarh'n! Baba pa
palio uzame uröko in
neie: Palia iwarh'n!
palia je ziele tjemt, in je
tjemla haho na we pretex,
toK Doug, de mo je vala we
nezaj: jrtic in pa jagrela.

On pa leti' harj' namu ij
stem veini in veie
žen: Dvons i'm volin
pravo rei rei nezaj!
Žena mu pa veie: An drék
si volin, žmesam kako
permovarijo perujeser
mi pa lakamo doma.
Tavej un veie: Trt pogér
ni re! In prt se je
pogérnu, in blo je govor
me sorte za jēt in za pit.
In je rekū: Jagne strēi
re! In mo je natrēt
žlato. Tavej ga je pa
potlej rava mela žena. In
so droher žuel mogo, in
žen ni blo uci nō.
Tavej mo je pa povrne
tēv in brat dōh, iē glich
doug je mogn iakat,
pa gviin je blo.

Zavis. 13/4. 1899.